

Trio med sommerkunst

Farger og lys

UNNI SKOGLUND

En jevn strøm av mennesker kommer inn i utstillingslokalene til Trøndelag Kunstnersenter i Trondheim. Det er sommerutstillingens åpningsdag, og mange har funnet veien hit for å se det spennende møte mellom tre ulike nasjonaliteters kunstneruttrykk.

Eli-Anne Tiller fra Verdal, Carol Comiskey Haaker fra Chicago, bosatt på Namdalseid og Terry Nilssen Love opprinnelig fra Wallingford i England, bosatt i Stavanger er valgt ut blant 130 kunstnere til å være med på denne utstillingen.

Terry Nilssen Love er i Trondheim er for tredje gang i sitt liv, første gang opptrådte han som jazzmusiker på Trubaduren, nå stiller han ut maleriene sine på Kunstnersenteret.

- Bildene mine har mye til felles med jazzmusikk, man må møte dem med like åpent sinn. Jeg vil ikke male noe gjenkjennelig, det skal være en ny opplevelse der ingenting er bestemt

TEKANNE: Flott å få vise arbeidene i Trøndelag Kunstnersenters lyse og luftige lokaler, sier en av utstillerne, Eli-Anne Tiller.

Foto: UNNI SKOGLUND

på forhånd; det er en reise på eget ansvar, sier Love.

Ingen av de tre utstillerne hadde møtt hverandre før de skulle henge opp maleriene sine.

- Det er gøy å jobbe sammen med andre og møtes i en slik utstilling. Selv om vi er malere alle tre, utrykker bildene våre svært forskjellige stemninger. Jeg jobber mye med sterke friske farger. Jeg har hentet inspirasjon til mange av bildene mine fra diktene til en venn av meg, for-

teller Haaker.

Dette er hennes første separate utstilling her i Trondheim, men hun har flere år deltatt på Trøndelagutstillingen sammen med andre kunstnere. Eli-Anne Tiller er den av de tre som maler mest figurativt. - Jeg pleier å si at maleriene mine er en form for skeiv naturalisme. Jeg jobber mye med lys og skygge og kombinerer akryl og kull, sier Tiller.

Utstillingen skal henge til 13. august.

Perry Nilssen Love, Carol Comiskey Haaker og Eli-Anne Tiller, de tre malerne som har hver sin separatutstilling på Trøndelag Kunstnersenter, er alle født først på 40-tallet, og arbeidene bærer preg av at det er modne, sikre kunstnere vi har med å gjøre.

utstilling

Perry Nilssen Love viser akryl-malerier og litografi. Problematikken han tar opp er klassisk nok, men stadig aktuell. Hvordan flater (kvadrat) og farger påvirker hverandre, hvordan de virker med eller mot hverandre, hvordan de skaper rom eller hvordan de unnlater å skape rom.

Fargebruken er svært dristig, snart urovekkende, snart harmonisk og balansert. Malingen har fått lov til å renne utover i flere retninger og bidrar dermed til å gi en forestilling om at maleriet egentlig kan fortsette også utover de grensene billedrammen setter. Slik sett går bildene også inn i en dialog med utstillingsrommet. Carol Comiskey Haakers oljemalerier virker rolige og fint avbalanserte. Som Love tar hun også gjerne utgangspunkt i kvadratet, men utover det er det ikke store likhetstrekk mellom de to. I flere av Haakers arbeider

kan man spore en inspirasjon fra den amerikanske kunstneren Mark Rothko, noe som er med på å skape en særegen, var stemning. Carol Comiskey Haaker fremstår som en fin kolorist og det er et nydelig lys i hennes bilder.

For meg blir imidlertid Eli-Anne Tillers utstilling den mest interessante av de tre. Eli-Anne Tiller arbeider med akryl/kull på lerret. Hverdaglige objekter som tekanner, stoler og bord gis et eget hemmelighetsfullt liv, og Tiller behandler lys og skygge på en måte som gjør at skyggebildet av for eksempel en tekanne, blir et like viktig element som tekannen selv. I samtlige arbeider blir man slått av den virtuose måten hun behandler lyset på.

I «Bordet» synes et bord å være fullt av gull. I serien «Stol, bord, tekanne og Picasso-plakat» i lyset over Lamo-parken inn mot atellerveggen benytter hun gråtoneskalaen og sort og hvitt. Arbeidet gir inntrykk av å handle nesten bare om lys, og det nordiske, trønderske lyset som faller inn gjennom vinduet, blir spesielt vakkert fremstilt. Tilsammen utgjør de tre utstillingene en helhet som gir en fornyet tro på maleriet som medium, og på farge og lys som kilder til opplevelse.

Hege Charlotte Faber